ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

4. března 2010 *

Ve věci T-24/08,

Weldebräu GmbH & Co. KG, se sídlem v Plankstadt (Německo), zastoupená W. Göpfertem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému P. Bullockem, jako zmocněncem,

žalovanému,

* Jednací jazyk: angličtina.

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Kofola Holding a.s., se sídlem v Ostravě (Česká republika), zastoupená S. Hejdovou a R. Charvátem, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. listopadu 2007 (věc R 1096/2006-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Weldebräu GmbH & Co. KG a Kofola Holding a.s.,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. Prek (zpravodaj) a V. M. Ciucă, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 16. ledna 2008,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 13. května 2008,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 14. května 2008,

po jednání konaném dne 29. října 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 23. září 2003 podala vedlejší účastnice, společnost Kofola Holding a.s., u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je trojrozměrné označení odpovídající popisu „láhev válcovitého tvaru s úzkým a šroubovitým hrdlem, na jejíž válcovité části je uveden nápis ‚snipp' “, které je vyobrazeno níže:

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 30, 32 a 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 30: „Káva, čaj, kakao, kávové náhražky, šťávy, zálivky a omáčky, rostlinné šťávy, zálivky a omáčky, cukrovinky, čokoládové nápoje, kakaové nápoje, kávové nápoje, nápoje na bázi zeleného čaje, přísady do nápojů, jiné než esence, melasový sirup“;

– třída 32: „Nealkoholické nápoje, nealkoholické nápoje na bázi ovoce, nealkoholické výtažky z ovoce, ovocný nektar, ovocné šťávy, minerální vody, šumivé nápoje, příchutě na výrobu nápojů, sirupy, pivo“;

– třída 33: „Alkoholické nápoje“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 2004/033 ze dne 16. srpna 2004.

5 Dne 16. listopadu 2004 podala žalobkyně, společnost Weldebräu GmbH & Co. KG, proti zápisu přihlášené ochranné známky námitky na základě článku 42 nařízení č. 40/94 (nyní článku 41 nařízení č. 207/2009), týkající se výrobků uvedených v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny na starší trojrozměrné ochranné známce Společenství sestávající z tvaru láhve, zapsané dne 16. listopadu 2000 pod číslem 690 016, vyobrazené níže:

7 Výrobky, na které se vztahuje starší ochranná známka, spadají do tříd 21, 32 a 33 a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 21: „Skleněné nádoby, láhve, konvice a džbánky (nikoli z drahých kovů)“;

– třída 32: „Pivo, minerální a sodové vody, ovocné nápoje a ovocné šťávy, sirupy a jiné přípravky na výrobu nápojů, ales [světlé horně kvašené pivo], porters [tmavé horně kvašené pivo]“;

– třída 33: „Alkoholické nápoje (s výjimkou piva), likéry, lihoviny, vína.“

8 Důvodem uplatňovaným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009].

9 Dne 26. června 2006 námitkové oddělení námitky zamítlo.

10 Dne 14. srpna 2006 podala žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení u OHIM odvolání na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 (nyní článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009).

11 Rozhodnutím ze dne 15. listopadu 2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání zamítl, když měl v podstatě za to, že s ohledem na průměrnou rozlišovací způsobilost starší ochranné známky a podstatné odlišnosti existující mezi kolidujícími označeními neexistuje mezi kolidujícími ochrannými známkami u průměrného spotřebitele Evropské unie žádné nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 ve vzájemném spojení s čl. 8 odst. 2 písm. a) i) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 2 písm. a) i) nařízení č. 207/2009].

Návrhová žádání účastníků řízení

12 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

13 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

14 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

15 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Domnívá se, že odvolací senát neprávem odmítl skutečnost, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny ve smyslu tohoto ustanovení. OHIM a vedlejší účastnice tvrdí, že odvolací senát dospěl právem k závěru ohledně neexistence takového nebezpečí.

16 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se přihlášená ochranná známka na základě námitek majitele starší ochranné známky nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

17 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a dotčené výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 30 až 33 a citovaná judikatura].

18 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat, zda odvolací senát měl správně za to, že mezi starší ochrannou známkou a přihlášenou ochrannou známkou neexistuje žádné nebezpečí záměny.

19 V projednávaném případě není zpochybňováno, že se relevantní veřejnost skládá z průměrných spotřebitelů Evropské unie, kteří jsou běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní.

20 Je rovněž nesporné, jak správně uvedl odvolací senát v bodě 26 napadeného rozhodnutí, že výrobky, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, spadající do tříd 32 a 33, jsou totožné s výrobky, na které se vztahuje starší ochranná známka, spadajícími do týchž tříd a že výrobky spadající do třídy 30, které jsou uvedeny v přihlášené ochranné známce, se velmi podobají výrobkům spadajícím do tříd 32 a 33, na které se vztahuje starší ochranná známka.

Ke srovnání kolidujících označení

21 Podle ustálené judikatury globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům. Vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení uvedeného nebezpečí. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily [viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, Sb. rozh. s. I-4529, bod 35 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 20. září 2007, Nestlé v. OHIM, C-193/06 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 34; rozsudek Tribunálu ze dne 30. června 2004, BMI Bertollo v. OHIM – Diesel (DIESELIT), T-186/02, Sb. rozh. s. II-1887, bod 38].

22 V projednávaném případě kolidují dvě trojrozměrná označení představující láhve, sestávající z těla láhve válcovitého tvaru a z hrdla šroubovitého tvaru. Krom toho přihlášené označení obsahuje slovní prvek „snipp“, který je vyryt ve spodní části těla láhve písmeny malé velikosti stejné barvy, jakou má láhev.

23 Jak vyplývá ze zjištění provedených v bodě 28 napadeného rozhodnutí, která nebyla účastníky řízení zpochybněna, nelze provést žádné fonetické srovnání, jelikož starší ochranná známka neobsahuje žádný slovní prvek a slovní prvek „snipp“ omezené velikosti, který je vyryt ve spodní části přihlášeného označení, nemůže mít vliv na celkový dojem vyvolaný ochrannou známkou. Ani pojmové srovnání provést nelze, neboť kolidující ochranné známky postrádají jakýkoli význam. Z toho vyplývá, že kolidující ochranné známky mohou být srovnány pouze ze vzhledového hlediska.

24 Odvolací senát měl v bodě 31 napadeného rozhodnutí za to, že při globálním vzhledovém srovnání obou označení se objevuje několik významných odlišností, když vycházel zejména z toho, že proporce mezi délkou a šířkou láhví jsou odlišné, že přihlášené označení vykazuje slovní prvek, který ve starším označení chybí a že tvary hrdel láhví vykazují významné odlišnosti.

25 V tomto ohledu ačkoli nelze vyloučit, že slovní prvek „snipp“ přihlášené ochranné známky, který je vyryt ve stejné barvě jako sklo, je obtížně vnímatelný, a vliv na celkový dojem vyvolaný ochrannou známkou tedy mít nemůže a ačkoli nelze nezohlednit skutečnost, že obě hrdla láhví kolidujících označení jsou šroubovitého tvaru, a odlišují se tudíž od tradičních hrdel, nic to nemění na tom, že z globálního vzhledového dojmu mezi kolidujícími označeními vyplývá několik významných odlišností, jak správně uvedl odvolací senát.

26 Jednak se starší označení u průměrných spotřebitelů, kteří jsou běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní, jeví jako delší, tenčí, a tedy jemnější než přihlášené označení, které má menší, silnou a korpulentní siluetu, která působí dojmem těžkopádnosti. Kromě toho tvar těla láhve přihlášeného označení je nepravidelný z důvodu své zakřivené části, zatímco tvar těla láhve staršího označení je rovný. Dále pak je třeba uvést, že hrdla, třebaže jsou obě šroubovitá, vykazují odlišné spirály. Zatímco hrdlo staršího označení je tenčí a skládá se pouze ze dvou závitů, hrdlo přihlášeného označení se jeví jako silnější a je složeno alespoň ze čtyř závitů.

27 Odvolací senát tudíž nepochybil, když v bodě 31 napadeného rozhodnutí konstatoval, že skutečnost, že hrdlo obou láhví může být popsáno tak, že má „šroubovitý tvar", je jen málo relevantní s ohledem na významné odlišnosti existující mezi tvary obou hrdel.

28 Toto posouzení nelze zpochybnit argumenty žalobkyně vycházejícími z judikatury některých vnitrostátních soudů a praxe OHIM. Jednak totiž judikatura soudů členských států představuje jen skutečnost, která může být pouze zohledněna pro účely zápisu ochranné známky Společenství, aniž by byla určující [rozsudek Tribunálu ze dne 5. března 2003, Unilever v. OHIM (Vejčitá tableta), T-194/01, Recueil, s. II-383, bod 68]. Dále pak pokud jde o praxi OHIM, rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 40/94, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Legalita uvedených rozhodnutí tudíž musí být posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, a nikoli na základě dřívější praxe odvolacích senátů [rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, Sb. rozh. s. I-3569, bod 65, a rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Sb. rozh. s. II-4891, bod 71].

29 S ohledem na předcházející úvahy odvolací senát právem poukázal na existenci významných odlišností mezi označeními. Je tudíž třeba dospět k závěru, že kolidující označení vykazují jen velmi nízkou vzhledovou podobnost.

K nebezpečí záměny

30 Globální posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, tak může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak [rozsudek Soudního dvora ze dne 23. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 17, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem a další), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh. s. II-5409, bod 74].

31 V projednávaném případě měl odvolací senát v bodě 24 napadeného rozhodnutí za to, že starší ochranná známka vykazuje průměrnou rozlišovací způsobilost. Žalobkyně tuto úvahu nezpochybňuje, přičemž uvádí, že uvedená ochranná známka má přinejmenším takovou způsobilost v důsledku jedinečnosti a neobvyklosti svého vzhledu, které byly potvrzeny zejména různými oceněními získanými za zvláštnost láhve. Kromě toho je třeba podobně jako odvolací senát uvést, že žalobkyně nepředložila žádný argument, který by prokázal, že její ochranná známka získala rozlišovací způsobilost intenzivním užíváním nebo z důvodu svého dobrého jména.

32 V rozsahu, v němž kolidující označení vykazují významné odlišnosti a v němž žalobkyně neprokázala, na základě čeho by starší ochranná známka měla mít vysokou rozlišovací způsobilost, pouhá skutečnost, že obě láhve mají hrdlo šroubovitého tvaru, neumožňuje dospět k závěru ohledně existence nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami, a to i přes totožnost dotčených výrobků.

33 Tento závěr nelze zpochybnit argumentem žalobkyně, podle kterého hraje v projednávaném případě podstatnou roli hmatový dojem z kolidujících ochranných známek. Jak totiž správně uvedl OHIM, ze způsobů prodeje láhví – a sice jejich přítomnosti

jakožto výrobků označených etiketami v oddělení potravin obchodních domů nebo jejich objednávky v baru nebo v restauraci – vyplývá, že se spotřebitel bude předem a hlavně soustředit na slovní a obrazové prvky nacházející se na jejich etiketách, jako jsou název ochranné známky, logo či jiné obrazové prvky označující původ výrobku.

34 Ve světle těchto úvah je třeba jediný žalobní důvod zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

35 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

36 Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Weldebräu GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Vilaras Prek Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. března 2010.

Podpisy.